

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

בס"ד

Kozbi – daughter of Zur

1. במדבר כה

" א וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל, בְּשֵׁטִים; וַיַּחַל הָעָם, לְזַנּוֹת אֶל-בָּנוֹת מוֹאָב. ב וַתִּקְרְאוּן, לָעָם, לְזַבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן; וַיֹּאכַל הָעָם, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן. ג וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל, לְבַעַל פְּעוֹר; וַיַּחַר-אֶף יְהוָה, בְּיִשְׂרָאֵל. ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, קַח אֶת-כָּל-רְאִשֵׁי הָעָם, וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה, כְּגַד הַשָּׁמֶשׁ; וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן-אֶף-יְהוָה, מִיִּשְׂרָאֵל. ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל-שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל: הֲרֹגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו, הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר. ו וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא, וַיִּקְרַב אֶל-אֶחָיו אֶת-הַמְדִּינִית, לְעֵינֵי מֹשֶׁה, וּלְעֵינֵי כָל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל; וְהִמָּה בָכִים, פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד. ז וַיֵּרָא, פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר, בֶּן-אֶהֲרֹן, הַכֹּהֵן; וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה, וַיִּקַּח רִמַּח בְּיָדוֹ. ח וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקְּבָה, וַיִּדְקַר אֶת-שְׁנֵיהֶם--אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קְבֻתָּהּ; וַתַּעֲצֵר, הַמַּגִּפָּה, מֵעַל, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ט וַיְהִי, הַמֵּתִים בַּמַּגִּפָּה--אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים, אֶלְפֵי. י וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יא פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בַּקְּנָאוּ אֶת-קְנָאתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בַּקְּנָאתִי. יב לָכֵן, אֲמַר: הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי, שְׁלוֹם. יג וְהִיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו, בְּרִית כְּהֵנֶּה עוֹלָם--תַּחַת, אֲשֶׁר קָנָא לֵאלֹהֵיו, וַיִּכְפֹּר, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. יד וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה, אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמְדִּינִית--זִמְרִי, בֶּן-סִלּוּא: נָשִׂיא בֵּית-אָב, לְשִׁמְעוֹנִי. טו וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכָה הַמְדִּינִית, קְזָבִי בַת-צוּר: רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית-אָב בַּמְדִּינָה, הוּא. טז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יז צְרוּר, אֶת-הַמְדִּינִים; וְהִכִּיתֶם, אוֹתָם. יח כִּי צָרְרִים הֵם לָכֵם, בְּנִקְלֵיהֶם אֲשֶׁר-נִקְלוּ לָכֵם עַל-דַּבְּרֵי-פְעוֹר; וְעַל-דַּבְּרֵי קְזָבִי בַת-נָשִׂיא מְדִינָה, אַחֲתָם, הַמָּכָה בְּיוֹם-הַמַּגִּפָּה, עַל-דַּבְּרֵי-פְעוֹר. "

While Israel was staying at Shittim, the people profaned themselves by whoring with the Moabite women, who invited the people to the sacrifices for their god. The people partook of them and worshiped that god. Thus Israel attached itself to Baal-peor, and the LORD was incensed with Israel. The LORD said to Moses, "Take all the ringleaders and have them publicly impaled before the LORD, so that the LORD's wrath may turn away from Israel." So Moses said to Israel's officials, "Each of you slay those of his men who attached themselves to Baal-peor." Just then one of the Israelites came and brought a Midianite woman over to his companions, in the sight of Moses and of the whole Israelite community who were weeping at the entrance of the Tent of Meeting. When Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, saw this, he left the assembly and, taking a spear in his hand, he followed the Israelite into the chamber and stabbed both of them, the Israelite and the woman, through the belly. Then the plague against the Israelites was checked. Those who died of the plague numbered twenty-four thousand. The LORD spoke to Moses, saying, "Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, has turned back My wrath from the Israelites by displaying among them his passion for Me, so that I did not wipe out the Israelite people in My passion. Say, therefore, 'I grant him My pact of friendship. It shall be for him and his descendants after him a pact of priesthood for all time, because he took impassioned action for his God, thus making expiation for the Israelites.'" The name of the Israelite who was killed, the one who was killed with the Midianite woman, was Zimri son of Salu, chieftain of a Simeonite ancestral house. The name of the Midianite woman who was killed was Cozbi daughter of Zur; he was the tribal head of an ancestral house in Midian. The LORD spoke to Moses, saying, "Assail the Midianites and defeat them—for they assailed you by the trickery they practiced against you—because of the affair of Peor and because of the affair of their kinswoman Cozbi, daughter of the Midianite chieftain, who was killed at the time of the plague on account of Peor."

2. שד"ל במדבר לא, טז

" בדבר בלעם: בלעם בלכתו מעם בלק לשוב אל ארצו עבר במדין ושם שמע כי ישראל החלו לזנות אל בנות מואב ומתוך כך היו משתחווים לאלהיהן, ואז הבין כי זה לבדו הוא הדרך המוכשר להחליש את ישראל, ונתן עצה לבני מדין שישלחו שם את בנותם היותר חשובות, כדי לפתות את ישראל ולהסיתם לעבוד את אלהיהן, ועל ידי כן אלהי ישראל יעזוב אותם."

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

3. סנהדרין קו עמ א

"אמר להם (בלעם) אלהיהם של אלו שונא זימה הוא והם מתאווים לכלי פשתן בוא ואשיאך עצה עשה להן קלעים והושיב בהן זונות זקינה מבחוץ וילדה מבפנים וימכרו להן כלי פשתן עשה להן קלעים מהר שלג עד בית הישימות והושיב בהן זונות זקינה מבחוץ וילדה מבפנים ובשעה שישראל אוכלין ושותין ושמיחין ויוצאין לטייל בשוק אומרת לו הזקינה אי אתה מבקש כלי פשתן זקינה אומרת לו בשוה וילדה אומרת לו בפחות שתיים ושלוש פעמים ואח"כ אומרת לו הרי את כבן בית שב ברור לעצמך וצרצורי של יין עמוני מונח אצלה ועדיין לא נאסר (יין של עמוני ולא) יין של נכרים אמרה לו רצונך שתשתה כוס של יין כיון ששתה בער בו אמר לה השמיעי לי הוציאה יראתה מתוך חיקה אמרה לו עבוד לזה אמר לה הלא יהודי אני אמרה לו ומה איכפת לך כלום מבקשים ממך אלא פיעור [והוא אינו יודע שעבודתה בכך] ולא עוד אלא שאיני מנחתך עד שתכפור בתורת משה רבך... וישב ישראל בשטים ר"א אומר שטים שמה רבי יהושע אומר שנתעסקו בדברי שטות

4. רמב"ן במדבר כה יח

" ועוד ששלחו להם בת מלכם לזנות עמהם"

5. במדבר לא ח

" וְאֶת-מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ: עַל-חֲלָלֵיהֶם, אֶת-אָוִי וְאֶת-רָקֶם וְאֶת-צֹר וְאֶת-חֹר וְאֶת-רַב־עַם, מַלְכֵי מִדְיָן; "

6. הרש"ה הירש במדבר כה טו

"היה אביה בעל השפעה אצל השבטים המאוחדים"

7. כתר יונתן במדבר כה טו

"ושם האשה ההרוגה המדיינית כזבי בת צור שנקראת שלונאי בת בלק ראש אומה של מואב, במדיין בית מושבו הוא"

8. סנהדרין דף פב עמוד ב

"אמר רב ששת: לא כזבי שמה, אלא שוילנאי בת צור שמה. ולמה נקרא שמה כזבי - שכזבה באביה."

9. רש"י סנהדרין פב ע"ב

" אמרה לאביה "כוס בי" כוס בי עם זה - שחוט אותם על ידי "

10. שד"ל במדבר כה א

" והנה בני ישראל החלו לזנות אל בנות מואב, ולא היה בזה שום נכל מצד המואבים, כי הם לא הפקירו את בנותם, רק ישראל זנו עם הבלתי צנועות, ואח"כ כשהחלו להשתחוות לאלהיהן, אז המדינים (בעצת בלעם שהיה אז בקרבם) התנכלו להפקיר את בנותם היותר צנועות והיותר חשובות, כגון כזבי בת נשיא מדין, כדי להחטיא את ישראל ולהסיר מעליהם אהבת אלהיהם והשגחתו."

11. סנהדרין פב א

" הלך שבטו של שמעון אצל זמרי בן סלוא, אמרו לו: הן דנין דיני נפשות, ואתה יושב ושותק? מה עשה - עמד וקיבץ עשרים וארבעה אלף מישראל, והלך אצל כזבי, אמר לה: השמיעי לי! - אמרה לו: בת מלך אני, וכן צויה לי אבי: לא תשמעי אלא לגדול שבהם. אמר לה: אף הוא נשיא שבט הוא, ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו, שהוא שני לבטן (= שמעון) והוא (= לוי) שלישי לבטן. תפשה בבלוריתה, והביאה אצל משה. אמר לו: בן עמרם! זו אסורה או מותרת? ואם תאמר אסורה - בת יתרו מי התיירה לך? נתעלמה ממנו הלכה, געו כולם בבכיה, והיינו דכתיב: (במ' כה:ו) "וְהָיָה בְּכִים פֶּתַח אֶהָל מוֹעֵד". וכתוב: "וירא פנחס בן אלעזר" (שם). מה ראה? - אמר רב: ראה מעשה, ונזכר הלכה. אמר לו: אחי אבי אבא, לא כך לימדתני בדרתך מהר סיני: הבועל את הנכרית קנאין פוגעין בו! - אמר לו: קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא (= קורא האגרת הוא יהיה השליח לבצע הנכתב בה)

12. שמות רבה לג

" אמרה לו איני נשמעת אלא לגדול שבכם שהוא כיוצא במשה רבך, אמר לה אף אני רב השבט, ולא עוד אלא ששבטי גדול משבטו, שאני לשני והוא לשלישי. אחזה בידו והעבירה באמצע כל ישראל שנאמר "והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אהל מועד". נענה פנחס באותה שעה ואמר: "אין אדם כאן שיהרגו ויהרג? היכן הם אריות גור אריה יהודה"...? "

13. בראשית מו, י

" וַבְּנֵי שְׁמֵעוֹן, וּמֹאֵל וַיְמִין וְאֶהֱד--וַיְכִין וַצַּח; וְשָׂאֵל, בֶּן-הַכְּנַעֲנִית. "

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

14. תרגום יונתן בראשית מו, י
"שאלו הוא זמרי דעבד עובדא דכנענאי בשטים".
15. סנהדרין פב ע"ב
" אמר רבי יוחנן חמשה שמות יש לו זמרי וכן סלוא ושאלו וכן הכנענית ושלומיאל בן צורי שדי."
16. רש"י בראשית מו, י
"בן הכנענית – בן דינה שנבעלה לכנעני, כשהרגו את שכם לא הייתה דינה רוצה לצאת עד שנשבע לה שמעון שישאנה"
17. רש"י במדבר כה כ
" הרגו איש אנשיו. כל אחד ואחד מדיני ישראל היה הורג שנים, ודיני ישראל שמונת רבוא ושמונת אלפים פדאיתא בסנה' דף י"ח
18. תוספתא חלה פ"א ה"ח
"אין אומרים לו לאדם עמוד וחטא בשביל שתזכה, עמוד וקלקל בשביל שתתקן"
19. במדבר ט"ו, לב-לו
" ויהיו בני ישראל במדבר: וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת: ויקריבו אותו המצאים אותו מקושש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ויאמר ה' אל משה מות יומת האיש רגום אותו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ויצאו אותו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו: וירגמו אותו באבנים וימת כאשר צוה ה' את משה."
20. תוספ' בבא בתרא קיט עמ ב
" צלפחד היינו מקושש ומעשה המקושש היה בתחלת ארבעים מיד אחר מעשה מרגלים דאמר במדרש דלשם שמים נתכוין שהיו אומרים ישראל כיון שנגזר עליהן שלא ליכנס לארץ ממעשה מרגלים שוב אין מחויבין במצות עמד וחילל שבת כדי שיהרג ויראו אחרים ולא נשאו עד סוף ארבעים שנה כדמוכחי קראי: "
21. נזיר כ"ג ב'
"אמר רב נחמן בר יצחק גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה"
22. ירושלמי סנהדרין פט, ה"ז
" (פנחס עשה מעשהו) שלא ברצון חכמים ורבי יודה בן פזי אומר שאף רצו החכמים לנדותו"
23. רש"י במדבר לא, ו
" ד"א — שהלה לנקם נקמת יוסף אבי אמו, שנגמר "והמדנים מְכָרוּ אֹתוֹ" (בראשית ל"ז); ומנין שהיתה אמו של פינחס משל יוסף?
שנגמר "מבנות פוטיאל" (שמות ו') — מזרע יתרו שפטם עגלים לע"ז, ומזרע יוסף שפטם ביצרו (סוטה מ"ג);
24. הרש"ר הירש במדבר כה ט
" בחטא העגל נפלו רק שלושת אלפים. ואף על פי שהיו שם עוד חוטאים נוספים, שמתו מוות פתאומי, הרי נראה שמספר הנופלים כאן, היה גדול הרבה יותר. פולחן אלילי של פריצות חושנית, חמור לעין ערוך מטעות מטפיסית של עבודה זרה גרידא "
25. במדבר לא
" א וידבר יהוה, אל-משה לאמר. ב נקם, נקמת בני ישראל, מאת, המדינים; אחר, תאסף אל-עמיך. ג וידבר משה אל-העם לאמר, החלצו מאתכם אנשים לצבא; ויהיו, על-מדון, לתת נקמת-יהוה, במדון. ד אלף, למטה, אלף, למטה--לכל מטות ישראל, תשלחו לצבא. ה וימסרו מאלפי ישראל, אלף למטה--שנים-עשר אלף, חלוצי צבא. ו וישלח אתם משה אלף למטה, לצבא: אתם ואת-פינחס בן-אלעזר הכהן, לצבא, וכלי הקדש וחצצרות התרועה, בידו. ז ויצבאו, על-מדון, כאשר צוה יהוה, את-משה; ויהרגו, כל-זכר. ח ואת-מלכי מדון הרגו על-חלליהם, את-אוי ואת-רקם ואת-צור ואת-חור ואת-רבע--חמשת, מלכי מדון; ואת בלעם בן-בעור, הרגו בחרב. ט וישבו בני-ישראל את-נשי מדון, ואת-טפם; ואת כל-בהמתם ואת-כל-מקניהם ואת-כל-חילם, בידו. י ואת כל-עריהם במושבתם, ואת כל-טירתם--שרפו, באש. יא ויקחו, את-כל-השילל, ואת, כל-המלקוח--באדם, ובבהמה. יב ויצאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-עדת בני-ישראל, את-השבי ואת-המלקוח ואת-השילל--אל-המחנה: אל-ערבת מואב, אשר על-ירדן ירחו. יג ויצאו משה ואלעזר הכהן, וכל-נשיאי העדה--לקראתם: אל-מחון, למחנה. יד ויקצף משה, על פקודי החיל, שרי האלפים ושרי המאות, הבאים מצבא המלחמה. טו ויאמר אליהם, משה: החייתם, כל-נקבה. טז הן הנה היו לבני ישראל, בדבר בלעם, למסר-מעל ביהוה, על-דבר-פעור; ותהי המגפה, בעדת יהוה. יז ועתה, הרגו כל-זכר בטף; וכל-אשה, ידעת איש למשכב זכר--הרגו. יח וכל הטף בנשים, אשר לא-ידעו משכב זכר--החיו, לכם. מט ויאמרו, אל-משה, עבדיך נשאו את-ראש אנשי המלחמה,

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

אֲשֶׁר בְּיַדְנִי; וְלֹא-נִפְקַד מִמֶּנּוּ, אִישׁ. 1. וַיִּקְרַב אֶת-קֶרְבֵּן יְהוָה, אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כְּלִי-זָהָב אֲצַעְדָה וְצַמִּיד, טַבַּעַת, עֲגִיל וְכוּמָז--לְכַפֵּר עַל-נַפְשֵׁינִי, לְפָנֵי יְהוָה. "

1 And the LORD spoke unto Moses, saying: 2 'Avenge the children of Israel of the Midianites; afterward shalt thou be gathered unto thy people.' 3 And Moses spoke unto the people, saying: 'Arm ye men from among you for the war, that they may go against Midian, to execute the LORD'S vengeance on Midian. 4 Of every tribe a thousand, throughout all the tribes of Israel, shall ye send to the war.' 5 So there were delivered, out of the thousands of Israel, a thousand of every tribe, twelve thousand armed for war. 6 And Moses sent them, a thousand of every tribe, to the war, them and Phinehas the son of Eleazar the priest, to the war, with the holy vessels and the trumpets for the alarm in his hand. 7 And they warred against Midian, as the LORD commanded Moses; and they slew every male. 8 And they slew the kings of Midian with the rest of their slain: Evi, and Rekem, and Zur, and Hur, and Reba, the five kings of Midian; Balaam also the son of Beor they slew with the sword. 9 And the children of Israel took captive the women of Midian and their little ones; and all their cattle, and all their flocks, and all their goods, they took for a prey. 10 And all their cities in the places wherein they dwelt, and all their encampments, they burnt with fire. 11 And they took all the spoil, and all the prey, both of man and of beast. 12 And they brought the captives, and the prey, and the spoil, unto Moses, and unto Eleazar the priest, and unto the congregation of the children of Israel, unto the camp, unto the plains of Moab, which are by the Jordan at Jericho. {S} 13 And Moses, and Eleazar the priest, and all the princes of the congregation, went forth to meet them without the camp. 14 And Moses was wroth with the officers of the host, the captains of thousands and the captains of hundreds, who came from the service of the war. 15 And Moses said unto them: 'Have ye saved all the women alive? 16 Behold, these caused the children of Israel, through the counsel of Balaam, to revolt so as to break faith with the LORD in the matter of Peor, and so the plague was among the congregation of the LORD. 17 Now therefore kill every male among the little ones, and kill every woman that hath known man by lying with him. 18 But all the women children, that have not known man by lying with him, keep alive for yourselves... They said to Moses, "Your servants have made a check of the warriors in our charge, and not one of us is missing. So we have brought as an offering to the LORD such articles of gold as each of us came upon: armlets, bracelets, signet rings, earrings, and pendants, that expiation may be made for our persons before the LORD."

26. כתר יונתן במדבר לא, נ

" וַקְרִיבֵנָא דִּוְרוּנָא לְשִׁמְאָד דִּי כִּיּוֹן דְּמָסַר יִי יִת מְדִינָאֵי בִּידִינָא וְכַבְשָׁנָא יִת אַרְעָהוֹן יִת מְדִינָתְהוֹן וְהוּיִנָּא עֵינֵינָא לְטַרְקְלִינִיָּהוֹן וְחַמְיִין בְּנִתְיָהוֹן יֵאָתָא חֲטִייתָא מְפָרְנָקְתָא וְכָל גְּבַר דְּהוּא מְשַׁכַּח עֲלֵיהוֹן מְאִינָא דְדַהֲבָא הוּא שְׂרִי כְּלִילָא מִן רִישִׁיָּהוֹן קְדִישִׁיא מִן אוּדְנִיָּהוֹן קְטִילָא מִן צוּרִיָּהוֹן שְׂרִיא מִן אֲדָרְעִיָּהוֹן עֲזָקְתָא מִן אֲצַבְעֵתִיָּהוֹן מְחוּכָא מִבֵּית חַדְיָיָהוֹן וְכָכָל דָּא חַס לָן לְמִיתְלֵי עֵינָא בָּן וְלֹא אֲסַתְפְּלוּן בְּחֻדָּא מְנַהוֹן דְּלֹא לְמַחְיָבָא בְּחֻדָּא מְנַהוֹן וְלֹא נְמוּת בְּמִתּוּתָא דְּמִיִּיתוּן בְּהַ רְשִׁיעֵיא לְעֵלְמָא דְּאֲתֵי וְדָא יִדְכָר לָן לְיוֹם דִּינָא רַבָּא לְמַכְפָּרָא עַל נַפְשָׁתָא קָדָם יִי "

27. יהושע יג

" כֹּא וְכָל, עָרֵי הַמִּישֵׁר, וְכָל-מַמְלְכוֹת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּחֶשְׁבוֹן: אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֶת-נְשֵׂיאֵי מְדִיָּן, אֶת-אֹוִי וְאֶת-רָקִם וְאֶת-צוּר וְאֶת-חֹור וְאֶת-רַבֵּעַ, נְסִיכֵי סִיחֹן, יִשְׁבֵי הָאָרֶץ. כֹּב וְאֶת-בְּלַעַם בֶּן-בְּעוֹר, הַקּוֹסֵם--הַרְגוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחָרֶב, אֶל-חַלְלֵיהֶם. כֹּג וַיְהִי, גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן--הַיַּרְדֵּן, וְגְבוּל: זֹאת נְחֻלַת בְּנֵי-רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחוֹתָם, הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶן."

all the towns of the Tableland and the entire kingdom of Sihon, the king of the Amorites, who had reigned in Heshbon. For Moses defeated him and the Midianite chiefs Evi, Rekem, Zur, Hur, and Reba, who had dwelt in the land as princes of Sihon. Together with the others that they slew, the Israelites put Balaam son of Beor, the augur, to the sword.

Sylvia & David Kellerman Beit Medrash Program

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE
with Chazan Arik Wollheim